

Редакція:

22.11.2006

ЗАТВЕРДЖЕНО

наказом Державного комітету
України з промислової безпеки,
охорони праці та гірничого нагляду
від 22 листопада 2006 р. N 4

Зареєстровано

в Міністерстві юстиції України
11 грудня 2006 р. за N 1301/13175

ПРАВИЛА ОХОРОНИ ПРАЦІ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ ТРИКОТАЖНОЇ ГАЛУЗІ ПРОМИСЛОВОСТІ

1. Загальні положення

1.1. Ці Правила поширюються на всіх суб'єктів господарювання (далі - підприємства) незалежно від їх підпорядкування і форм власності та на працівників цих підприємств, які займаються трикотажним виробництвом, проектуванням, реконструкцією, монтажем, налагоджуванням.

Правила регламентують безпечне виконання робіт та технологічних процесів у трикотажному виробництві.

Вимоги цих Правил є обов'язковими для всіх працівників, які беруть участь у проектуванні, будівництві та експлуатації підприємств трикотажного виробництва, для роботодавців, які організовують безпечну роботу на виробництві та контролюють роботу з охорони праці на підприємствах трикотажного виробництва.

1.2. На кожному підприємстві повинні бути розроблені інструкції з охорони праці відповідно до Положення про розробку інструкцій з охорони праці, затвердженого [наказом Держнаглядохоронпраці України від 29.01.98 N 9](#), зареєстрованого в Мін'юсті України 07.04.98 за N 226/2666 (НПАОП 0.00-4.15-98), що діють на підприємстві, а також інструкції про заходи пожежної безпеки відповідно до пункту 3.3 Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених [наказом МНС України від](#)

[19.10.2004 N 126](#), зареєстрованих в Мін'юсті України 04.11.2004 за N 1410/10009 (далі - НАПБ А.01.001-2004).

1.3. Навчання і перевірка знань з питань охорони праці працівників трикотажного виробництва повинно проводитися відповідно до Положення, яке затверджене на підприємстві, та вимог Типового положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці, затвердженого [наказом Держнаглядохоронпраці України від 26.01.2005 N 15](#), зареєстрованого в Мін'юсті України 15.02.2005 за N 231/10511 (НПАОП 0.00-4.12-05).

1.4. На кожному підприємстві повинен бути затверджений перелік робіт з підвищеною небезпекою відповідно до Переліку робіт з підвищеною небезпекою, затвердженого [наказом Держнаглядохоронпраці України від 26.01.2005 N 15](#), зареєстрованого в Мін'юсті України 15.02.2005 за N 232/10512 (НПАОП 0.00-8.24-05).

1.5. Під час роботи на електронно-обчислювальних машинах і персональних комп'ютерах необхідно дотримуватись вимог Правил охорони праці під час експлуатації електронно-обчислювальних машин, затверджених [наказом Держнаглядохоронпраці України від 10.02.99 N 21](#), зареєстрованих в Мін'юсті України 17.06.99 за N 382/3675 (НПАОП 0.00-1.31-99), Державних санітарних правил і норм роботи з візуальними дисплейними терміналами електронно-обчислювальних машин, затверджених [постановою Державного санітарного лікаря України від 10.12.98 N 7](#) (ДСанПіН 3.3.2.007-98).

1.6. Попередній (під час прийняття на роботу) і періодичний (протягом трудової діяльності) медичні огляди працівників проводяться у встановлені терміни відповідно до [постанови Кабінету Міністрів України від 23.05.2001 N 559 "Про затвердження переліку професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, порядку проведення цих оглядів та видачі особистих медичних книжок"](#).

1.7. Для запобігання травматизму, професійним захворюванням і аваріям на виробництві роботодавець зобов'язаний створити на кожному робочому місці, у кожному структурному підрозділі умови праці, які відповідають вимогам нормативно-правових актів з охорони праці. З цією метою він повинен забезпечити функціонування системи управління охороною праці, а працівник зобов'язаний додержуватися вимог нормативно-правових актів згідно із [Законом України "Про охорону праці"](#).

1.8. На підприємствах, установах, в організаціях незалежно від форми власності, виду економічної діяльності чи їхніх філіалах, представництвах, інших відокремлених підрозділах, а також з фізичними особами - підприємцями, які відповідно до законодавства використовують найману працю, необхідно проводити розслідування і вести облік нещасних випадків, професійних захворювань і аварій відповідно до вимог [постанови Кабінету Міністрів України від 25.08.2004 N 1112 "Деякі питання розслідування та ведення обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві"](#).

2. ЗАГАЛЬНОВИРОБНИЧІ ВИМОГИ З ОХОРОНИ ПРАЦІ

2.1. Вимоги до території підприємства, виробничих споруд та приміщень

2.1.1. Територія підприємства та розташовані на ній будівлі повинні відповідати вимогам СНиП "Генеральные планы промышленных предприятий", затверджених постановою Держбуду СРСР від 30.12.80 N 213 (СНиП II-89-80), [пункту 4.1 НАПБ А.01.001-2004](#) та цих Правил.

2.1.2. Територія підприємства (основні та допоміжні цехи, склади тощо) має бути впорядкована й утримуватися у чистоті. Сміття та відходи виробництва необхідно вивозити за межі підприємства або знищувати. У разі тимчасового їх зберігання необхідно запобігати забрудненню ними ґрунту, води, повітря.

2.1.3. Розташування виробничих і допоміжних будівель, споруд на території підприємства повинно відповідати технологічному процесу виробництва.

2.1.4. Територія промислових майданчиків підприємства має бути вирівняна і спланована так, щоб був забезпечений відвід стічних вод від будівель, майданчиків, проїздів та пішохідних доріжок до водостоків.

2.1.5. Перед в'їздом на територію підприємства повинна бути розміщена інформація (схеми, плани) про розташування виробничих підрозділів, доріг, пожежних гідрантів, водоймищ тощо.

2.1.6. На території підприємства мають бути впорядковані дороги для руху транспорту, техніки з твердим покриттям (асфальт, бетон тощо) і пішохідні доріжки та тротуари завширшки 1,5 м. Дороги і пішохідні доріжки необхідно систематично очищати від бруду та снігу, а в темну пору доби -освітлювати.

2.1.7. Пожежні водойми, траншеї, конденсатні, каналізаційні та інші технічні колодязі, що влаштовуються з виробничою метою, повинні бути огорожені або закриті міцними кришками, а в темну пору доби - освітлені. До водоймищ, які є джерелами протипожежного водопостачання, обладнуються під'їзди з твердим покриттям. Для зупинення та розвороту автомобілів біля водоймищ облаштовуються майданчики розміром не менше 12 x 12 м.

2.1.8. Резервуари, баки та інші ємкості для зберігання паливних і мастильних матеріалів необхідно розташовувати на спеціально відведених місцях (ділянках).

2.1.9. Спосіб та місце прокладання кабелів і проводів на території підприємства необхідно здійснювати відповідно до вимог Правил безпечної експлуатації електроустановок, затверджених [наказом Держнаглядохоронпраці України від 06.10.97 N 257](#), зареєстрованих в Мін'юсті України 13.01.98 за N 11/2451 (далі - НПАОП 40.1-1.01-97), та [пункту 5.1 НАПБ А.01.001-2004](#).

2.1.10. Для всіх будинків та приміщень виробничого, складського призначення і лабораторій повинна бути визначена категорія з вибухопожежної та пожежної небезпеки відповідно до НАПБ "Определение категорий помещений и зданий по взрывопожарной и пожарной опасности. ОНТП 24-86", затвердженого наказом МВС

СРСР від 27.02.86 N 6141-1 (далі - НАПБ Б.07.005-86), а також клас зони відповідно до вимог Правил будови електроустановок. Електрообладнання спеціальних установок, затверджених [наказом Мінпраці України від 21.06.2001 N 272](#) (далі - НПАОП 40.1-1.32-01), у тому числі для зовнішніх виробничих і складських ділянок, які необхідно позначити на вхідних дверях до приміщення, а також у межах зон усередині приміщень та ззовні.

2.1.11. Небезпечні зони на території промислових майданчиків підприємств, транспортних шляхів, у виробничих приміщеннях і на робочих місцях повинні бути позначені знаками безпеки відповідно до ГОСТ "Цвета сигнальные и знаки безопасности" (ГОСТ 12.4.026-76) і обгороджені.

2.1.12. Об'ємно-планувальні, конструктивні рішення, а також санітарно-технічне обладнання виробничих будівель і споруд повинні відповідати вимогам СНиП "Производственные здания", затверджених постановою Держбуду СРСР від 30.01.86 N 287 (далі - СНиП 2.09.02-85), СНиП "Складские здания", затверджених постановою Держбуду СРСР від 30.12.85 N 280 (далі - СНиП 2.11.01-85), ДБН "Захист від пожежі. Пожежна безпека об'єктів будівництва", затверджених наказом Держбуду України від 30.12.2002 N 88 (далі - ДБН В.1.1-7-2002), ДБН "Природне і штучне освітлення", затверджених [наказом Мінбуду України від 15.05.2006 N 168](#) (далі - ДБН В.2.5-28:2006), та цих Правил.

2.1.13. Виробничі будівлі і споруди необхідно оглядати два рази на рік (навесні та восени) з метою визначення їх подальшої експлуатації відповідно до вимог Положення про безпечну та надійну експлуатацію виробничих будівель і споруд, затвердженого [наказом Держбуду України та Держнаглядохоронпраці України від 27.11.97 N 32/288](#) та зареєстрованого в Мін'юсті України 06.07.98 за N 424/2864 (НПАОП 45.2-4.01.98).

2.1.14. Виробничі будівлі та споруди мають бути обладнані технічними засобами протипожежного захисту (установками пожежної сигналізації, пожежогасіння, системами оповіщення про пожежу тощо) та первинними засобами пожежогасіння відповідно до вимог Переліку однотипних за призначенням об'єктів, які підлягають обладнанню автоматичними установками пожежогасіння та пожежної сигналізації, затвердженого [наказом МНС України від 22.08.2005 N 161](#), зареєстрованого в Мін'юсті України 05.09.2005 за N 990/11270 (НАПБ Б.06.004-2005), ДБН "Інженерне обладнання будівель і споруд. Пожежна автоматика будівель і споруд", затверджених наказом Держбуду України від 28.10.98 N 247 (ДБН В.2.5-13-98), Типових норм належності вогнегасників, затверджених [наказом МНС України від 02.04.2004 N 151](#), зареєстрованих в Мін'юсті України 29.04.2004 за N 554/9153 (НАПБ Б.03.001-2004), ГОСТ "ССБТ. Пожарная техника для защиты объектов. Основные виды. Размещение и обслуживание" (ГОСТ 12.4.009-83).

2.1.15. Виробничі будівлі і первинні засоби пожежогасіння повинні триматись у справному технічному стані відповідно до вимог технічної документації на них, щоб у разі необхідності ефективно застосувати для гасіння пожежі, а також забезпечити виконання правил пожежної безпеки згідно з [пунктом 4.2 НАПБ А.01.001-2004](#) та

Правил пожежної безпеки для підприємств легкої промисловості, затверджених Мінлегпромом УРСР від 05.05.90 (НАПБ Б.01.043-90/170).

2.1.16. Евакуаційні шляхи та виходи необхідно утримувати вільними, не захащувати і в разі пожежі чи аварії можна забезпечити безпеку під час евакуації людей, які перебувають у приміщеннях будівель і споруд. Їх конструктивні та планувальні рішення, кількість та розміри, умови освітленості, забезпечення незадимлення, протяжність шляхів евакуації, їх оздоблення повинні відповідати вимогам СНиП 2.09.02-85 та [пункту 4.3 НАПБ А.01.001-2004](#).

2.1.17. Підлога в приміщеннях цехів повинна бути рівною, мати тверде покриття з гладкою неслизькою поверхнею, зручною для очищення та ремонту, а також не бути джерелом утворення пилу. У приміщеннях з холодною підлогою місця постійного перебування працівників повинні бути з теплоізоляційним покриттям.

2.1.18. Вхідні двері виробничих приміщень, розташованих у районах з розрахунковою температурою зовнішнього повітря для холодної пори року 15° С і нижче, повинні бути обладнані тамбурами або повітряно-тепловими завісами. Двері тамбурів обладнують безпечними пристроями для самостійного зачинення та фіксації у відкритому положенні.

2.1.19. Протипожежні перепони (стіни, перегородки, перекриття, протипожежні зони, двері та ін.) вибухопожежонебезпечних приміщень повинні мати границю вогнетривкості відповідно до вимог ДБН В.1.1-7-2002. Для усіх будівель виробничих приміщень, складів (внутрішніх і зовнішніх) і лабораторій повинна бути визначена категорія з вибухопожежної та пожежної небезпеки згідно з нормами технологічного проектування НАПБ Б.07.005-86.

2.1.20. Адміністративні, санітарно-побутові приміщення (гардеробні, переддушові, душові, умивальні, убиральні, для зберігання спецодягу, одягу) повинні відповідати вимогам СНиП "Административные и бытовые здания", затверджених постановою Держбуду СРСР від 30.12.87 N 313 (СНиП 2.09.04-87).

2.1.21. У всіх умивальнях повинна бути достатня кількість мила, інших мийних засобів та повітряно-теплові сушарки для рук.

2.1.22. Уживати їжу дозволяється тільки в спеціально обладнаних приміщеннях і їдальнях, кімнатах відпочинку та вживання їжі, які повинні бути обладнані умивальниками, кранами або ємкостями для питної води, нагрівачем для води, холодильниками та необхідними меблями.

2.1.23. Усі вантажопідіймальні машини необхідно експлуатувати відповідно до вимог Правил будови і безпечної експлуатації вантажопідіймальних кранів, затверджених наказом Мінпраці України від 20.08.2002 N 409 (далі - НПАОП 0.00-1.03-02).

2.1.24. Експлуатація повітряних компресорів і повітропроводів проводиться відповідно до вимог Правил будови і безпечної експлуатації стаціонарних компресорних установок, повітропроводів і газопроводів, затверджених Держгірнаглядом СРСР 07.12.71 (НПАОП 0.00-1.13-71).

2.1.25. Посудини, що працюють під тиском, повинні відповідати вимогам Правил будови і безпечної експлуатації посудин, що працюють під тиском, затверджених наказом Держнаглядохоронпраці України від 18.10.94 N 104 (НПАОП 0.00-1.07-94).

2.1.26. Під час електрозварювальних і газозварювальних робіт слід дотримуватися вимог Правил з техніки безпеки і виробничої санітарії при виробництві ацетилену, кисню і газополуменевій обробці металів, затверджених Мінхімашем СРСР 08.07.85 (НПАОП 0.00-1.43-85), та [пунктів 8.1.1 - 8.1.3 НАПБ А.01.001-2004](#).

2.1.27. Експлуатація металообробного устаткування та інструменту повинна відповідати вимогам Правил з техніки безпеки і виробничої санітарії при холодній обробці металів, затверджених Мінхімашем СРСР 05.07.83 (НПАОП 0.00-1.42-83).

2.1.28. Усі цехи та дільниці, складські приміщення повинні мати аптечки з медикаментами і перев'язувальним матеріалом для надання першої долікарської медичної допомоги.

2.2. Освітлення

2.2.1. Виробничі, побутові, допоміжні та інші приміщення повинні мати штучне та природне освітлення відповідно до ДБН В.2.5-28:2006 та [пункту 5.1 НАПБ А.01.001-2004](#).

Природне освітлення повинно бути максимально використане. Для захисту працівників від прямих сонячних променів необхідно застосовувати штори, жалюзі тощо.

2.2.2. Робочі місця, крім загального, повинні мати місцеве освітлення.

2.2.3. Машини повинні бути обладнані світильниками денного світла для забезпечення нормованої освітленості і рівномірного світлового потоку на робочу поверхню машини.

2.2.4. У темну пору доби або за поганої видимості (туман, дощ, снігопад) територія підприємства, місця руху людей та руху транспортних засобів, майданчики, стоянки, а також робочі місця повинні мати освітлення відповідно до вимог ДБН В.2.5-28:2006, [НПАОП 40.1-1.32-01](#) та Правил безпечної експлуатації електроустановок споживачів, затверджених [наказом Держнаглядохоронпраці України від 09.01.98 N 4](#), зареєстрованих в Мін'юсті України 10.02.98 за N 93/2533 (далі - НПАОП 40.1-1.21-98).

2.2.5. Роботодавець повинен забезпечити проведення контролю освітленості не рідше одного разу на рік та після кожної групової заміни ламп. Вимірювання рівня освітленості повинно проводитись відповідно до вимог ДСТУ "Здания и сооружения. Методы измерения освещенности" (ДСТУ Б.В.2.2.6-97).

2.2.6. Очищення від забруднення віконного скла та ліхтарів приміщень повинно здійснюватись згідно з ДБН В.2.5-28:2006 не менше двох разів на рік (або в залежності від забруднення).

2.2.7. Очищення світильників та арматури повинно здійснюватись тільки після вимкнення напруги електричної мережі та їхнього охолодження (перевіряється їх

стан, зіпсовані вузли та деталі підлягають заміні). Під час виконання цієї роботи слід використовувати спеціально призначені пересувні вишки, випробувані драбини тощо.

Світильники для вибухопожежонебезпечних приміщень повинні відповідати вимогам [НПАОП 40.1-1.32-01](#) та [пункту 5.1 НАПБ А.01.001-2004](#) залежно від класу вибухопожежонебезпеки. Для освітлення таких приміщень необхідно встановлювати щільні світильники.

Ремонт і нагляд за справністю проводів, вимикачів ламп, запобіжників, рубильників та іншої апаратури необхідно здійснювати відповідно до [НПАОП 40.1-1.01-97](#).

2.2.8. Роботодавець повинен наказом призначати відповідальних працівників за утримання й експлуатацію освітлювальних приладів.

2.3. Вентиляція й опалення

2.3.1. Виробничі, допоміжні будівлі й приміщення повинні бути обладнані природною і припливно-витяжною вентиляцією, а також системою опалення відповідно до СНиП "Отопление, вентиляция, кондиционирование", затверджених Держбудом СРСР 28.11.91 (СНиП 2.04.05-91), та [пунктів 5.2, 5.3 НАПБ А.01.001-2004](#).

2.3.2. Опалювальні прилади повинні мати огорожу, яка запобігає попаданню на них пилу та різних матеріалів виробництва, та мати гладку поверхню, яку легко очищати.

2.3.3. Застосування вентиляції повинно бути обґрунтоване розрахунками, які підтверджують забезпечення необхідного повітрообміну, температури та стану повітряного середовища відповідно до вимог Державних санітарних норм мікроклімату виробничих приміщень, затверджених [постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01.12.99 N 42](#) (далі - ДСН 3.3.6.042-99), [пункту 5.3 НАПБ А.01.001-2004](#) та ГОСТ "ССБТ. Общие санитарно-гигиенические требования к воздуху рабочей зоны" (ГОСТ 12.1.005-88). Усі вентиляційні пристрої (системи) підлягають планово-попереджувальному огляду і ремонту, а також періодичному технічному випробуванню.

2.3.4. Рециркуляція повітря дозволяється в робочий час тільки в приміщеннях, де немає виділення шкідливих речовин (1, 2 класів небезпеки), відповідно до ГОСТ "ССБТ. Вредные вещества. Классификация и общие требования безопасности" (ГОСТ 12.1.007-76) або їх кількість не перевищує допустимих концентрацій.

2.3.5. Виробничі процеси, під час виконання яких утворюються пил (розкрійні машини) або виділення шкідливих газоподібних речовин, а також променевого і конвекційного теплоутворення (прасувальні установки, преси та відпарювачі), повинні проводитися у приміщеннях, обладнаних припливно-витяжною вентиляцією та місцевими відсмоктувачами.

2.3.6. Не дозволяється підключати до вентиляційної установки більшу кількість споживачів, ніж це передбачається проектом.

2.3.7. На заново змонтованих або реконструйованих вентиляційних установках необхідно проводити налагоджувальні та випробувальні роботи на ефективність їх дії. Стан повітряного середовища виробничих приміщень повинен періодично перевірятися відповідно до затверджених графіків.

2.3.8. У разі зміни технологічного процесу та розташування виробничого обладнання, що забруднює повітря на ділянці (в цеху), вентиляційні установки повинні бути пристосовані до нового режиму роботи.

2.3.9. Роботодавець повинен призначати наказом відповідальних працівників за утримання й експлуатацію вентиляційних та опалювальних приладів.

2.4. Водопостачання і каналізація

2.4.1. Виробничі та побутові приміщення повинні бути обладнані внутрішнім водопроводом та каналізацією відповідно до вимог СНиП "Внутренний водопровод и канализация зданий", затверджених постановою Держбуду СРСР від 04.10.85 N 169 (СНиП 2.04.01-85), а також протипожежним водопостачанням згідно з вимогами [пунктів 5.4, 6.3 НАПБ А.01.001-2004](#).

2.4.2. Зовнішні мережі, споруди водопроводу та каналізації повинні відповідати вимогам СНиП "Водоснабжение. Наружные сети и сооружения", затверджених постановою Держбуду СРСР від 27.07.84 N 123 (СНиП 2.04.02-84), СНиП "Канализация. Наружные сети и сооружения", затверджених постановою Держбуду СРСР від 21.05.85 N 71 (СНиП 2.04.03-85), та Правил приймання стічних вод підприємств у комунальні та відомчі системи каналізації населених пунктів України, затверджених [наказом Держбуду України від 19.02.2002 N 37](#), зареєстрованих в Мін'юсті України 26.04.2002 за N 403/6691. Експлуатація водопровідних, каналізаційних споруд і мереж повинна здійснюватись відповідно до вимог ГОСТ "Эксплуатация водопроводных и канализационных сооружений и сетей. Общие требования безопасности" (ГОСТ 12.3.006-75).

2.4.3. Для забезпечення працівників питною водою потрібно встановлювати водопровідні колонки з фонтанчиками з корозійно стійких матеріалів або сатураторні установки газованої води. Дозволяється використовувати емальовані бачки, які повинні закриватись кришками. Воду в бачках необхідно змінювати кожного дня, а бачки промивати та дезінфікувати.

2.4.4. Поєднувати мережі господарських водопроводів з мережами, що подають питну воду, не дозволяється.

2.4.5. Питна вода повинна відповідати вимогам ДСанПіН "Вода питна. Гігієнічні вимоги до якості води централізованого господарсько-питного водопостачання", затверджених [наказом Міністерства охорони здоров'я України від 23.12.96 N 383](#), зареєстрованих в Мін'юсті України 15.04.97 за N 136/1940 (ДСанПіН 383-96), або бути перевареною.

2.4.6. Вода для душових, умивальників, для охолодження повітря в кондиціонерах повинна відповідати вимогам до питної води.

2.4.7. Трубопроводи для спуску виробничих чистих і забруднених стічних вод повинні мати крани для відбору проб.

2.4.8. Роботодавець повинен призначати наказом відповідальних працівників за утримання й експлуатацію приладів водопостачання та каналізації.

2.5. Електроустановки й електросилове обладнання

2.5.1. Експлуатація електроустановок, електричних станцій і підстанцій та електричних мереж повинна проводитись з дотриманням вимог електробезпеки відповідно до вимог [пункту 5.1 НАПБ А.01.001-2004](#), Правил захисту від статичної електрики, затверджених наказом Держнаглядохоронпраці України від 22.04.97 N 103 (далі - НПАОП 0.00-1.29-97), Правил експлуатації електрозахисних засобів, затверджених наказом Мінпраці України від 15.06.2001 (далі - НПАОП 40.1-1.07-01, ГОСТ "ССБТ. Строительство. Электробезопасность. Общие требования" (ГОСТ 12.1.013-78), ГОСТ "Электростатические поля. Допустимые уровни на рабочих местах и требования к проведению контроля" (ГОСТ 12.1.045-84), ГОСТ "ССБТ. Машины электрические, вращающиеся. Требования безопасности" (ГОСТ 12.2.007.1-75), Державних санітарних норм і правил при роботі з джерелами електромагнітних полів, затверджених [наказом Міністерства охорони здоров'я України від 18.12.2002 N 476](#), зареєстрованих в Мін'юсті України 13.03.2003 за N 203/7524 (далі - ДСН 3.3.6.096-02), експлуатаційної документації та цих Правил.

2.5.2. Електропроводка та арматура силової та освітлювальної мережі у виробничих приміщеннях повинні бути надійно ізолювані і захищені від впливу високої температури, механічних пошкоджень і хімічної дії згідно з вимогами [пункту 5.1 НАПБ А.01.001-2004](#).

2.5.3. Експлуатацію електрозахисних засобів, що використовуються під час експлуатації та ремонту електропроводок, потрібно здійснювати відповідно до вимог НПАОП 40.1-1.07-01.

2.5.4. Електрообладнання повинне мати надійне захисне заземлення (занулення) відповідно до вимог ГОСТ "ССБТ. Электробезопасность. Защитное заземление, зануление" (далі - ГОСТ 12.1.030-81) та бути захищеним від попадання пилу, вологи тощо.

2.5.5. Стан ізоляції і надійність заземлення щорічно та після капітального ремонту потрібно перевіряти контрольно-вимірювальними приладами і складанням відповідного протоколу (акта).

2.5.6. Електроприлади й електрообладнання, установлені на обладнанні (машинах) та ізолювані від його станини, повинні мати самостійне занулення, заземлення. У разі порушення або несправності заземлення електричні установки повинні бути негайно вимкнені і вжито заходів до відновлення заземлення. Щорічно необхідно проводити заміри опору ізоляції електричних мереж згідно з вимогами [пункту 5.1 НАПБ А.01.001-2004](#).

2.5.7. Обладнання (машини), під час роботи якого можливе утворення статичної електрики, повинне мати пристрій, який виключає можливість її накопичення. Захист від статичної електрики необхідно проводити згідно з вимогами НПАОП 0.00-1.29-97.

2.5.8. Увімкнення до електричної мережі ручних переносних інструментів необхідно здійснювати відповідно до вимог [НПАОП 40.1-1.21-98](#) та ГОСТ "ССБТ. Машины ручные электрические. Общие требования безопасности и методы испытаний" (ГОСТ 12.2.013-91).

2.5.9. Усі будинки, споруди та зовнішні установки повинні бути захищені від потрапляння блискавки і вторинних її проявів відповідно до вимог чинного законодавства.

2.5.10. Роботодавець повинен призначати наказом відповідальних працівників за утримання і експлуатацію електроустановок та електросилового обладнання.

2.6. Небезпечні та шкідливі виробничі чинники

2.6.1. Під час виконання технологічних процесів у трикотажному виробництві необхідно брати до уваги небезпечні та шкідливі виробничі чинники, які можуть впливати на працівників, відповідно до вимог ГОСТ "ССБТ. Опасные и вредные производственные факторы. Классификация" (ГОСТ 12.0.003-74).

2.6.2. Рівні небезпечних і шкідливих виробничих чинників мають відповідати вимогам Державних санітарних норм виробничої загальної та локальної вібрації, затверджених [постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01.12.99 N 39](#) (далі - ДСН 3.3.6.039-99), Державних санітарних норм виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку, затверджених [постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01.12.99 N 37](#) (далі - ДСН 3.3.6.037-99), [ДСН 3.3.6.042-99](#), ГОСТ "ССБТ. Шум. Общие требования безопасности" (далі - ГОСТ 12.1.003-83), ГОСТ "ССБТ. Вибрационная безопасность. Общие требования" (ГОСТ 12.1.012-90), [ДСН 3.3.6.096-02](#).

2.6.3. Роботодавець зобов'язаний забезпечити на робочих місцях зменшення або усунення шкідливих і небезпечних виробничих чинників.

3. ВИМОГИ ДО РОЗМІЩЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ОБЛАДНАННЯ І ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОЧИХ МІСЦЬ

3.1. Вимоги до розміщення технологічного обладнання

3.1.1. Виробниче обладнання повинно бути розміщено раціонально, щоб його експлуатація, ремонт та обслуговування були зручними і безпечними, забезпечували неперервність технологічного процесу.

3.1.2. Усі конвеєри повинні відповідати вимогам безпеки згідно з ГОСТ "ССБТ. Конвейеры. Общие требования безопасности" (ГОСТ 12.2.022-80).

3.1.3. Усе устаткування повинно бути забезпечено інструкціями з їх експлуатації, обслуговування та ремонту.

3.1.4. Усі стаціонарні машини, апарати й інше устаткування повинні бути встановлені так, щоб була виключена можливість їх зсуву під час роботи.

Після встановлення нового обладнання, ремонту та модернізації обов'язково повинен бути складений акт про придатність обладнання до роботи та наявність засобів захисту у відповідності до вимог безпеки праці.

3.1.5. На всіх машинах, верстатах, апаратах та інших пристроях повинні бути огорожені всі небезпечні частини, що рухаються.

3.1.6. Усі машини, що мають холостий та робочий шків, повинні мати закритий кожухом пристрій для перекладу ременя, перекладні качани або важелі із запірними пристосуваннями, що усувають можливість мимовільного переходу ременя з холостого шків на робочий.

3.1.7. Кріплення шлангів до пульверизаторів і трубопроводів повинні мати пристрої, що виключають зрив шлангів.

3.1.8. На гідравлічному пресі ремонтні роботи повинні проводитись лише при знятому тиску пари та рідини.

3.1.9. Усе обладнання, на якому використовується пара під тиском, повинно мати запобіжний клапан.

3.1.10. Застосування сигнальних кольорів і нанесення знаків безпеки на обладнанні повинно відповідати ГОСТ 12.4.026-76.

3.2. Вимоги до організації робочих місць

3.2.1. При організації робочих місць належить керуватися ГОСТ "ССБТ. Рабочее место при выполнении работ сидя. Общие эргономические требования" (ГОСТ 12.2.032-78), ГОСТ "ССБТ. Рабочее место при выполнении работ стоя. Общие эргономические требования" (ГОСТ 12.2.033-78) і діючими нормами з атестації робочих місць за умовами праці.

3.2.2. Організацію робочого місця, оснащення його інструментами та допоміжними пристосуваннями здійснюють згідно з вимогами типових проектів організації робочого місця відповідної професії та ГОСТ "ССБТ. Оборудование производственное. Общие требования безопасности к рабочим местам" (ГОСТ 12.2.061-81).

3.2.3. У всіх технологічних процесах передбачають захист працівників від можливої дії небезпечних та шкідливих виробничих чинників.

3.2.4. Робочі місця для обслуговування круглов'язальних, панчішно-шкарпеткових та рукавичних автоматів повинні бути обладнані спеціальними штепсельними розетками з заземленням на напругу не більше 42 в для підключення ручного електроінструменту та переносних світильників.

3.2.5. Робоча поверхня столів для плавлення металу та заливання голок повинна бути покрита керамічними плитками або оббита металом. Столи повинні мати

бортики з усіх боків.

4. ВИМОГИ ДО ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ

4.1. Технологічні процеси організовують відповідно до вимог ГОСТ "ССБТ. Процессы производственные. Общие требования безопасности" (ГОСТ 12.3.002-75) та ГОСТ "ССБТ. Пожарная безопасность. Общие требования" (ГОСТ 12.1.004-91).

4.2. Технологічні процеси, у яких використовують речовини, здатні за певних умов створити вибухонебезпечне середовище, організовують відповідно до вимог ГОСТ "ССБТ. Взрывобезопасность. Общие требования" (ГОСТ 12.1.010-76).

4.3. При організації технологічних процесів слід передбачати технічні засоби та організаційні заходи, що забезпечують захист працівників від дії електричного струму відповідно до ГОСТ "ССБТ. Электробезопасность. Общие требования и номенклатура видов защиты" (ГОСТ 12.1.019-79) і ГОСТ 12.1.030-81 та електромагнітних випромінювань згідно з [ДСН 3.3.6.096-02](#).

4.4. Технологічні процеси організовують у приміщеннях, у яких забезпечуються нормовані параметри повітря робочої зони згідно з [ДСН 3.3.6.042-99](#) та ГОСТ 12.1.005-88. Вимоги до параметрів шуму на робочих місцях повинні відповідати [ДСН 3.3.6.037-99](#), вібрації - [ДСН 3.3.6.039-99](#). При необхідності передбачити засоби захисту (загальні, індивідуальні тощо).

4.5. Обслуговування високо розташованих частин в'язального обладнання слід проводити за допомогою спеціальних допоміжних пристроїв.

4.6. Для обслуговування нитководів шпулярника застосовують заправні гачки або спеціальні прутки. Змащення вузлів машини проводиться під час зупинки.

4.7. Заливання голок.

Плавлення металу в тиглях і заливання голок проводять у витяжних шафах або на столах, обладнаних місцевими відсмоктувачами повітря.

4.8. Процеси бракування та відлежування сурового полотна

Процеси бракування та відлежування сурового полотна необхідно організовувати в окремих приміщеннях. Бракування сурового полотна необхідно проводити автоматизованим та механізованим способами.

4.9. Відлежування сурового полотна слід здійснювати на спеціально обладнаних стелажах або в спеціально обладнаних візках.

4.10. Процеси відварювання, промивання, вибілювання та фарбування полотна організовують у приміщеннях, які оснащені припливно-витяжною вентиляцією. Процеси виконуються в закритих машинах. Хімікати, вода, пара, барвники подаються в автоматичному режимі.

Під час відварювання, вибілювання та фарбування працівникам слід уникати контакту з полотном, що обробляється.

4.11. Барвники треба розміщувати в ізольованих приміщеннях. На тарі необхідно чітко позначати найменування барвників чи текстуально-допоміжних речовин.

4.12. Обслуговування фарбувальних апаратів здійснюють тільки зі спеціальних площадок, до яких ведуть драбини з перилами висотою не менше 1 м, які мають унизу суцільне зашиття висотою не менше 0,15 м.

4.13. Під час обслуговування фарбувального обладнання забороняється працювати з відкритими люками для уникнення контакту з водним середовищем.

4.14. Процес апретування полотна слід організовувати так, щоб виключити контакт працівників з розчинами та з полотном, що обробляється.

4.15. Заправка полотна в обладнання для сушіння, стабілізації слід проводити за допомогою заправних полотен. Температура на поверхні нагрітого обладнання не повинна перевищувати 43° С.

4.16. Друкування полотна

Процес друкування полотна слід проводити при дотриманні вимог правил пожежної безпеки. Заправлення полотна в процесі друкування необхідно проводити способом, який забезпечує безпеку працівників.

4.17. Приготування шаблонів

Приготування шаблонів необхідно проводити в ізольованому приміщенні, обладнаному відповідно до вимог пожежної безпеки.

4.18. Роботи із застосуванням лаків, які містять органічні розчинники, слід проводити в спеціальних укриттях, обладнаних місцевою витяжною вентиляцією.

4.19. Приготування емульсій, фарб та інших розчинів необхідно проводити в ізольованих приміщеннях. Роботи з вогненебезпечними та вибухонебезпечними фарбами необхідно проводити відповідно до діючих правил безпеки.

4.20. Усі роботи з розчинення барвників і приготування розчинів, що супроводжуються виділенням у повітря шкідливих парів, газів та ін., слід проводити в ємкостях, обладнаних укриттям з місцевою витяжною вентиляцією, у реакторах або баках з кришками, які щільно закриваються. Баки слід обладнувати місцевою витяжною вентиляцією.

4.21. Процес ворсування потрібно організовувати в окремих приміщеннях.

4.22. Установлення й експлуатацію посудин, що працюють під тиском, здійснюють відповідно до вимог ГОСТ "ССБТ. Гидроприводы объемные и системы смазочные. Общие требования безопасности к конструкции" (ГОСТ 12.2.040-79), ГОСТ "ССБТ. Гидроприводы объемные и системы смазочные. Общие требования безопасности к монтажу, испытаниям и эксплуатации" (ГОСТ 12.2.086-83), ГОСТ "ССБТ. Пневмоприводы. Общие требования безопасности к конструкции" (ГОСТ 12.2.101-84), ГОСТ "ССБТ. Пневмоприводы. Общие требования безопасности к монтажу, испытаниям и эксплуатации" (ГОСТ 12.3.001-85) і НПАОП 0.00-1.07-94.

5. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ДО ТЕХНОЛОГІЧНОГО ОБЛАДНАННЯ

5.1. Загальні вимоги безпеки до обладнання

5.1.1. Усе обладнання, що використовується, модернізується та встановлюється у виробничому процесі, повинно відповідати вимогам ГОСТ 12.2.061-81 та цим Правилам.

5.1.2. Електробезпека обладнання повинна забезпечуватися відповідно до вимог ГОСТ 12.1.019-79 та [НПАОП 40.1-1.32-01](#).

5.1.3. Обладнання, на якому виконуються трудові операції поза полем зору "людина-оператор" (у зоні пускових пристроїв), має бути обладнане передпусковою попереджувальною звуковою та світловою сигналізацією.

5.1.4. Загальні ергономічні вимоги до обладнання мають відповідати ГОСТ "ССБТ. Оборудование производственное. Общие эргономические требования" (ГОСТ 12.2.049-80).

5.1.5. Загальні вимоги безпеки до робочих місць мають відповідати ГОСТ 12.2.061-81, а до взаємного розміщення елементів робочого місця - ГОСТ "Рабочее место оператора. Взаимное расположение элементов рабочего места" (ГОСТ 22269-76).

5.1.6. Конструкція обладнання повинна забезпечувати виконання операцій з обслуговування вузлів, що розміщені вгорі, а також має передбачати стаціонарні або відкидні підставки для ніг, площадки, драбини та інші засоби для забезпечення безпечного виконання робіт.

5.1.7. Установлення чи зняття елементів обладнання, засобів технологічної оснастки, напівфабрикатів, готової продукції та інше масою більше 12 кг повинне бути механізоване.

5.1.8. Травмонебезпечні елементи обладнання (товароприймальні механізми, каретки, веретена) повинні бути огорожені.

5.1.9. Висота розташованих над обладнанням частин, які виступають за його габаритні розміри, повинна бути не менше 1,8 м, а при необхідності - нижче, повинні мати пристрої, що запобігають травмуванню обслуговуючого персоналу, а виступні елементи необхідно фарбувати сигнальними кольорами згідно з ГОСТ 12.4.026-76.

5.1.10. Загальні вимоги безпеки до органів управління обладнання повинні відповідати ГОСТ "ССБТ. Органы управления производственным оборудованием. Общие требования безопасности" (ГОСТ 12.2.064-81), а їх розміщення під час виконання робіт сидячи - згідно з ГОСТ 12.2.032-78, під час виконання робіт стоячи - згідно з ГОСТ 12.2.033-78.

5.1.11. Пульти керування повинні відповідати вимогам ГОСТ "Система "человек-машина". Мнемосхемы. Общие эргономические требования" (ГОСТ 21480-76).

5.1.12. Убудовані сидіння або окремі робочі крісла, які передбачені на обладнанні для його обслуговування в положенні сидячи, повинні відповідати вимогам ГОСТ

12.2.032-78 та ГОСТ "Система "человек-машина". Кресло человека-оператора. Общие эргономические требования" (ГОСТ 21889-76).

5.1.13. Огородження, що передбачені для захисту працівників від дії небезпечних виробничих чинників, повинні відповідати вимогам ГОСТ "ССБТ. Оборудование производственное. Ограждения защитные" (ГОСТ 12.2.062-81) та цих Правил.

5.1.14. Огородження, які потребують блокування з пуском обладнання, повинні розміщуватись в захисному положенні до повного закінчення дії відповідних небезпечних або шкідливих виробничих факторів. Пуск обладнання повинен забезпечуватися тільки при захисному положенні огороження.

5.1.15. Блокування безпеки повинно забезпечувати надійну їх роботу протягом міжремонтного періоду.

5.1.16. Огородження повинні мати зручні ручки чи скоби і виконуватись таким чином, щоб зусилля для відкривання або зняття його вручну не перевищувало 40 Н під час обслуговування і 120 Н - під час ремонту машини.

5.1.17. Обладнання з інерційним вибігом повинне мати гальмовий пристрій, який забезпечує його зупинку і виключає можливість доступу до робочих органів, які обертаються за інерцією.

5.1.18. Обладнання повинне мати органи управління, які виключають можливість самовільного пуску та забезпечують легку і зручну його зупинку.

5.1.19. Місця виділення шкідливих парів, газів та пилу на обладнанні повинні бути закриті і обладнані місцевими витяжними пристроями з метою забезпечення потрібної чистоти повітря в робочій зоні. Температура на поверхні нагрітого обладнання не повинна перевищувати 43° С.

5.1.20. Під час зупинки обладнання на ремонт необхідно знеструмити електродвигуни та вжити заходів, які виключають випадкове ввімкнення та пуск машини під час ремонту.

5.1.21. Технологічне обладнання повинно бути занулене чи заземлене у відповідності до вимог ГОСТ 12.1.030-81.

5.1.22. Вимоги іскробезпеки обладнання стосовно електростатичних зарядів мають відповідати вимогам ГОСТ "ССБТ. Пожаровзрывобезопасность статического электричества. Общие требования" (ГОСТ 12.1.018-93).

5.2. Мотальні машини

5.2.1. Системи передач до мотальних валів, транспортера, валиків самозупину та електроперервача повинні бути огорожені загальним рознімним футляром із замками, які заблоковані з пусковим пристроєм. Зубчата передача у хвостовій частині машини і кінці валів повинна бути огорожена спільним кожухом.

5.2.2. Підшипники мотальних валів повинні бути закриті запобіжниками, щоб не допустити намотування пряжі на вали.

5.2.3. Машини повинні бути обладнані механізмами самозупинки зі світловою сигналізацією, які діють при обриві нитки і при досягненні бобіни заданого розміру.

5.2.4. Під машиною встановлюють піддони для збирання мастила, яке стікає з механізмів.

5.3. Гумообкручувальні машини

5.3.1. Привід і передачі до валів, розкладника ниток і веретен повинні бути закриті кожухами, дверцята яких заблоковані з пусковим пристроєм.

5.3.2. Приводні паси першого та другого ярусів веретен повинні бути огорожені легкознімними щитками.

5.3.3. Веретена повинні бути забезпечені індивідуальними змащувальними системами.

5.3.4. Гумообкручувальні машини повинні бути встановлені на амортизованих опорах.

5.4. Секційні снувальні машини

5.4.1. Привід, передачі та гальмовий шків повинні бути закриті стаціонарними огороженнями.

5.4.2. Машини повинні бути обладнані швидкодіючим гальмом, яке забезпечує зупинення секції основи при обриві нитки, при затягуванні основи та при досягненні заданої довжини основи.

5.4.3. Машини, які проводять одночасне снування на дві снувальні котушки, повинні мати спільне та окреме управління роботою кожної котушки.

5.4.4. Машини повинні мати автоматичний та ручний реверс секції основи. Кнопка аварійної зупинки повинна міститись на снувальному столі поза зоною напрямних гребінок.

5.4.5. На шпулярнику повинні бути дублюючі кнопки "Стоп" через кожні 2 м по його довжині.

5.4.6. При застосуванні магазинних шпулярників для безперервної роботи машини повинен забезпечуватись вільний доступ обслуговуючого персоналу до секцій шпулярника.

5.4.7. Машина повинна бути обладнана світловою сигналізацією при досягненні потрібної довжини нитки та при її обриві.

5.4.8. Для полегшення пошуку обірваних ниток на машинах по обидва боки шпулярника мають бути встановлені світильники.

5.4.9. Машини повинні бути обладнані підйомним пристроєм з кнопковим управлінням для полегшення зняття і встановлення секційної котушки.

5.4.10. Для зняття електростатичних зарядів з ниток на снувальних машинах у зоні між направною гребінкою і снувальною катушкою повинні бути встановлені нейтралізатори.

5.4.11. Під час снування армованих і неармованих еластичних ниток необхідно застосовувати секційні катушки з ребрами жорсткості.

5.4.12. Під час снування еластичних неармованих ниток необхідно передбачати спеціальні піддони для збирання тальку чи сухої емульсії.

5.5. Машини для снування на вали

5.5.1. Машина повинна бути обладнана швидкодіючим гальмом для швидкого зупинення снувального валу.

5.5.2. Машина повинна бути обладнана самозупинами та світловою сигналізацією при обриві нитки та при досягненні заданої довжини основи.

5.5.3. Снувальний вал з фронтального боку машини повинен мати огорожу, прикріплену до станини.

5.5.4. Передача до лічильника та механізм розкладника повинні бути огорожені суцільними кожухами, прикріпленими до станини.

5.6. Круглотрикотажні однофонтурні машини

5.6.1. Машини повинні бути обладнані механізмами автоматичної зупинки зі світловою сигналізацією при обриві чи затягуванні нитки, при поломці голок, при утворенні дірок у полотні і при досягненні певної довжини полотна в рулоні.

5.6.2. Товароприймальний механізм повинен бути огорожений металевою сіткою з дверцятами, що заблоковані з пусковим пристроєм.

5.6.3. Машини повинні бути обладнані пристроями для обдування та вловлювання пуху і пилу з деталей в'язального механізму і шпулярника.

5.6.4. На машині повинно бути встановлено місцеве освітлення голечниці напругою не вище 42 в.

5.7. Круглотрикотажні двофонтурні машини

5.7.1. Механізм відтяжки і накатки полотна повинен бути огорожений металевою сіткою з дверцятами, які заблоковані з пусковим пристроєм.

5.7.2. Машини мають бути обладнані механізмом автоматичної зупинки зі світловою сигналізацією при обриві або затягуванні ниток, при поломці голок, виявленні дірок у полотні і при досягненні заданої довжини полотна в рулоні.

5.7.3. Машини повинні мати механічні пристосування для полегшення знімання полотна (із зусиллям не більше 40 Н).

5.7.4. На машинах з рухомим циліндром жакардові механізми повинні бути закриті ковпачками.

5.7.5. На машинах з нерухомим голковим циліндром у місцях контакту жакардового механізму із замковими системами циліндра повинен бути захисний пристрій, заблокований з пусковим пристроєм машини.

5.7.6. Машини повинні бути обладнані пристроями для обдування та вловлювання пуху і пилу з деталей в'язального механізму і шпулярника.

5.7.7. На машині повинно бути встановлено місцеве освітлення голечниць напругою не вище 42 в.

5.7.8. На машинах з електронним управлінням блоки електронного управління повинні бути закриті огорожею з метою захисту від дії електричного струму.

5.8. Плоскофангові машини

5.8.1. Механізм приводу й управління машини повинен бути закритим.

5.8.2. Машини повинні мати механізми автоматичної зупинки та світлову сигналізацію при обриві ниток, утворенні вузлів, закінченні нитки на бобіні, зриві виробу і при поломці голок.

5.8.3. Машина повинна бути обладнана обмежувачами виходу в'язальних кареток із зони в'язання.

5.8.4. Проміжні каретки і їх механізми приводу, а також передні замкові системи повинні бути закриті відкидними прозорими огорожами, які заблоковані з пусковим пристроєм обладнання.

5.8.5. Блок електронного управління повинен бути закритий огорожею.

5.8.6. Голечниця повинна бути закрыта прозорою захисною огорожею, заблокованою з пусковим пристроєм.

5.8.7. Петлеутворювальні вузли повинні мати звукопоглинальний ковпак.

5.8.8. У машинах необхідно передбачати всмоктувальні пристрої.

5.9. Основов'язальні високошвидкісні та утоковов'язальні машини

5.9.1. Усі передачі від головного валу машини до основних вузлів і агрегатів машини повинні бути закриті кожухами і в разі потреби огорожені.

5.9.2. Передача від валика для ручного повороту машини до обгінної муфти повинна бути закрыта огорожею.

5.9.3. Під машиною повинні бути встановлені піддони для збирання мастила, яке стікає з деталей.

5.9.4. Операції збирання секційних катушок на навої при їх діаметрі фланців більше ніж 21"; установлення та знімання навоїв, знімання готового полотна повинні бути механізовані.

5.9.5. На машині повинно бути встановлене освітлення для підсвічування голечниць напругою не вище 42 в. Лампи повинні бути закриті захисною сіткою.

5.10. Основов'язальні рашель-машини

- 5.10.1. Ланцюгова передача від допоміжного електродвигуна (тихий хід) до головного валу повинна бути огорожена.
- 5.10.2. Передачі від головного валу до основних вузлів і агрегатів машини повинні бути закриті кожухами і в разі потреби огорожені.
- 5.10.3. Передачі механізму відтягування та намотування полотна повинні бути огорожені.
- 5.10.4. Передачі до валів для навоїв з ґрунтовими нитками мають бути огорожені металевими футлярами, прикріпленими до станини машини.
- 5.10.5. Під машиною повинні бути встановлені піддони для збирання мастила, що стікає з деталей.
- 5.10.6. На машині повинно бути встановлено освітлення для підсвічування голечниць напругою не вище 42 в.

5.11. Котонні машини

- 5.11.1. Торцеві шестерні і цапфи валів повинні бути огорожені.
- 5.11.2. Рейки і штанги з торців машини мають бути огорожені скобами.
- 5.11.3. Поворотні збавочні плити та гребінки у вимкненому стані повинні бути закриті кутами.
- 5.11.4. З'єднувальні муфти приводного валу повинні бути огорожені металевими кожухами.
- 5.11.5. Кулірний механізм має бути прикритий щитками.
- 5.11.6. Машина повинна бути встановлена на піддон з невеликими бортами для збирання відпрацьованого мастила.
- 5.11.7. Під час роботи на машині робітниця не повинна тримати пальці рук близько до голечниці при заправлянні кінця нитки і не нагинатися близько до голечниці для запобігання захвату волосся голками.

5.12. Панчішно-шкарпеткові та рукавичкові автомати

- 5.12.1. Зубчаті передачі механізмів приводу циліндра і пульт управління автоматів повинні бути закриті спільним кожухом.
- 5.12.2. На двоциліндрових автоматах вертикальний вал приводу циліндрів повинен бути огорожений глухим футляром.
- 5.12.3. Механізми управління в'язальних систем автоматів повинні бути закриті прозорими екранами.
- 5.12.4. Блок програмного управління узорами повинен бути закритим.
- 5.12.5. Конічні зубчаті передачі самобортуючого пристрою повинні бути огорожені.

5.12.6. Одноциліндрові автомати повинні мати пристрій для фіксації нитководійного кільця у відкритому положенні.

5.12.7. На автоматах повинна бути передбачена максимальна подача напруги на спіраль обпалу тільки в момент перепалювання ниток. Трансформатор пристрою перепалювання ниток повинен бути розміщений в одній шафі з електроапаратурою.

5.12.8. На автоматах повинно бути відведене місце для збирання зламаних голок.

5.13. Фарбувально-оздоблювальне обладнання

5.13.1. Промивні джгутові машини

5.13.1.1. На машині з боку заправки полотна повинні бути кнопки аварійної зупинки.

5.13.1.2. Машина повинна бути обладнана самозупинником під час відкривання дверей укриття машини і заплутування джгута у ванні з подачею відповідного сигналу на пульт управління.

5.13.1.3. Конструкція машини має бути зручною і безпечною для заправляння джгутів у роздільну решітку і розпутування вузлів. Відстань від решітки до стінки ванни повинна бути не менше 200 мм.

5.13.1.4. Машини повинні мати механізоване вибирання джгута.

5.13.1.5. Укриття машини повинно бути з'єднане з цеховою системою вентиляції.

5.13.2. Промивні машини для обробки розправленого полотна

5.13.2.1. Для аварійної зупинки машина повинна мати кнопкові пости, які встановлені з обох її боків.

5.13.2.2. Привід клапана ванни і фільтрувальна установка повинні бути закриті із зовнішнього боку знімними огорожами із замками.

5.13.2.3. Машина повинна мати прозорі огорожі від бризок, які дають змогу спостерігати за процесом обробки полотна.

5.13.2.4. Машина повинна мати укриття з розсувними щитками і повинна бути приєднана до цехової системи вентиляції.

5.13.3. Фарбувально-промивні машини

5.13.3.1. Машина повинна бути обладнана програмним та ручним регулюванням контролю технологічного процесу.

5.13.3.2. Кнопкові пульти управління електроприводом мають бути на фронтальному боці машини на висоті 1,2 - 1,4 м від підлоги і захищені від механічних пошкоджень та попадання вологи. Машина має бути обладнана аварійною кнопкою "Стоп".

5.13.3.3. Апаратура управління, електродвигуни, прилади автоматики та електричного блокування машини повинні бути захищені від впливу агресивного середовища. Усі деталі машин мають бути виготовлені з антикорозійних матеріалів.

5.13.3.4. Машина повинна мати звукоsvітлову сигналізацію під час пуску та аварійної зупинки.

5.13.3.5. Машина повинна мати укриття, на передній і задній стінках якого вмонтовані засклені двері з двох половинок, що переміщуються вертикально. Двері обладнують підйомним механізмом, який забезпечує легке відкривання дверей із зусиллям не більше 60 Н і надійну фіксацію відкритих дверей.

5.13.3.6. Укриття машини повинне бути приєднане до витяжної загальноцехової системи вентиляції для запобігання виходу гарячого повітря у приміщення під час відкривання дверей.

5.13.3.7. На передній стінці машини повинен бути заправно-вибиральний пристрій з приводом від електродвигуна і ручним регулюванням притиску віджимних валів за допомогою маховичка з зусиллям не більше 40 Н.

Під віджимними валами повинен бути лоток для збирання віджатої рідини і відведення її в каналізацію.

5.13.3.8. Для запобігання переливанню рідини з ванни вона повинна бути обладнана переливним пристроєм.

5.13.3.9. Гарячі трубопроводи та стінки ванни повинні бути вкриті теплоізоляцією, захищеною від попадання вологи і механічних пошкоджень з температурою на поверхні не вище 43° С згідно з ДСТУ "Безпечність машин. Температури поверхонь, доступних для дотику" (ДСТУ EN 563-2001).

5.13.4. Центрифуга

5.13.4.1. Центрифуга повинна мати:

- ☒ пульт управління;
- ☒ блокування, яке запобігає її пуску при відкритій кришці;
- ☒ програмне управління, автоматичне відключення електродвигуна при виникненні небезпечного дисбалансу (нерівномірне завантаження кошика);
- ☒ кінцеві вимикачі, які спрацьовують при перевищенні нормованого рівня вібрації згідно з ГОСТ 12.1.012-90;
- ☒ гальмовий пристрій, який забезпечує зупинку кошика під час вимикання електродвигуна.

5.13.4.2. Електродвигун, апаратура та пульт управління мають бути захищені від попадання на них вологи і мати екранування для локалізації електромагнітного поля.

5.13.4.3. Кришка центрифуги має бути обладнана пристроєм для підйому і упором для фіксації її у відкритому положенні. Зусилля підйому - не більше 40 Н.

5.13.4.4. Робочі органи центрифуги повинні бути закриті кожухом з антикорозійного матеріалу.

5.13.4.5. Необхідно проводити не менше двох разів на рік при двозмінній роботі і трьох разів - при тризмінній роботі технічний огляд центрифуги та її випробування для встановлення придатності до експлуатації.

5.13.4.6. Випробування центрифуги проводять:

- ☒ згідно з паспортом;

- ☒ на спеціально обладнаному стенді, щоб виключити можливість травмування працівників у разі розриву центрифуги;

- ☒ безпосередньо на робочому місці за умови відсутності в цьому приміщенні людей та при можливості управління центрифугою з пульта, який розташований за межами цього приміщення. Центрифугу визнають придатною до роботи, якщо під час випробування не відбуваються деформації кошика, порушення швів та інших частин установки, порушення дії гальмових і замикальних пристроїв та електрообладнання.

5.13.4.7. Результати техогляду та випробувань центрифуг потрібно заносити до спеціальної книги, яку зберігає відповідальна особа підприємства. На видному місці кожуха центрифуги роблять напис, у якому вказують максимальне допустиме завантаження в кілограмах.

5.13.5. Сіткобарабанні сушильні машини

5.13.5.1. Каркас машини повинен мати теплоізоляційну огорожу із знімних щитів, заповнених скловолокном з температурою на поверхні не вище 43° С згідно з ДСТУ EN 563-2001.

5.13.5.2. Подача полотна на сітчасті барабани, а також зняття висушеного полотна повинні бути механізовані.

5.13.5.3. Машини повинні бути обладнані місцевими відсмоктувачами гарячого відпрацьованого повітря.

5.13.5.4. Електродвигун вентилятора повинен бути закритий кожухом.

5.13.6. Сушильно-ширильні машини

5.13.6.1. Ділянки голкових ланцюгів у зоні обслуговування повинні бути закриті.

5.13.6.2. Технологічні отвори сушильних камер повинні бути обладнані ущільнювачами, які запобігають виходу гарячого повітря у приміщення.

5.13.6.3. Машина повинна бути обладнана кнопками "Стоп" на заправці, у зоні входу полотна на голкові ланцюги та біля самоукладальника.

5.13.6.4. На бокових стінках сушильної камери мають бути опорні прутки для переносних драбин і поручні для обслуговування високорозташованих частин обладнання.

5.13.7. Стабілізаційні машини

5.13.7.1. Машина повинна мати:

- ☒ центральний пульт управління;
- ☒ на запуску та виході полотна дублюючі аварійні кнопки "Стоп";
- ☒ передзапускову звукову сигналізацію.

5.13.7.2. Заправка полотна в машину повинна бути механізована.

5.13.7.3. Технологічні отвори в стабілізаційній машині повинні мати ущільнювачі для запобігання виходу гарячого повітря у приміщення.

5.13.7.4. Пристрій для відпарювання полотна повинен бути обладнаний місцевим відсмоктувачем, щоб не допустити надходження пари в приміщення, а також пристосування для відведення конденсату в каналізацію.

5.13.7.5. Температура полотна, яке виходить із стабілізаційної машини, не повинна перевищувати 40 ° С.

5.13.7.6. У місці виходу полотна з машини повинен бути встановлений нейтралізатор статичної електрики.

5.13.8. Стабілізаційні сушильно-ширильні машини

5.13.8.1. Ванни плюсовок повинні бути накриті й обладнані місцевими пристроями витяжної вентиляції.

5.13.8.2. Жала віджимних валів плюсовок і каландрів повинні бути обладнані запобіжними пристроями, які виключають попадання рук працівників між вали.

5.13.8.3. Машина повинна бути обладнана пристроями місцевої витяжної вентиляції.

5.13.8.4. Двері сушильних та стабілізаційних камер мають бути заблоковані з пусковим пристроєм машини.

5.13.8.5. Технологічні отвори камер повинні бути обладнані ущільнювачами, які запобігають виходу гарячого повітря у приміщення.

5.13.8.6. На боках сушильних і стабілізаційних камер мають бути опорні прутки для переносних (приставних) драбин і поручні для обслуговування високорозташованих частин камер.

5.13.9. Каландри

5.13.9.1. Пульт управління електродвигуном повинен розташовуватись на відстані 1 - 1,2 м від робочого місця каландрувальника.

5.13.9.2. Усі каландри повинні бути обладнані манометрами з нанесеною на них червоною рисою, яка показує граничнодопустимий тиск 400 кПа.

5.13.9.3. У машинах повинна передбачатись автоматична зупинка зі звуковою та світловою сигналізацією за відсутності полотна хоча б на одній з планок розширювача.

5.13.9.4. Машини повинні мати кнопки аварійного зупинення.

5.13.9.5. Ширильні рами повинні бути гладкими, без задирок.

5.13.9.6. Для запобігання опікам пристрої для відпарювання полотна та фільцкаландрів необхідно забезпечити розсувними запобіжниками.

5.13.9.7. Каландри повинні мати пристрій для відведення конденсату з коробок відпарювального пристрою і витяжний зонт, з'єднаний з вентиляційними повітроходами.

5.13.9.8. Циліндр для охолодження полотна повинен мати місцевий відсмоктувач гарячого повітря.

5.13.9.9. Для створення необхідних умов обслуговування машини необхідно передбачити місцеве освітлення на вході та виході полотна.

5.13.10. Машини для вибивання полотна

5.13.10.1. Умикання машини та пристроїв, що входять в лінію, повинно здійснюватись з одного пульта управління, а зупинка їх - кнопками "Стоп" з кожного робочого місця.

5.13.10.2. Розкатувальний пристрій перед валами тяги повинен бути обладнаний пружно- та тканинорозрівнювачами.

5.13.10.3. Жало валів тяги розкатувального пристрою повинне мати пристрої для запобігання попаданню рук працівників між вали.

5.13.10.4. Сушильна камера повинна бути герметизована й обладнана місцевим відсмоктувачем для виведення з камери шкідливих газів.

5.13.10.5. Технологічні отвори камер повинні мати ущільнювачі, щоб запобігти виходу гарячого повітря у приміщення.

5.13.10.6. Двері сушильної камери повинні бути заблоковані з пусковим пристроєм.

5.13.11. Обладнання для приготування хімрозчинів, фарб та загусток

5.13.11.1. Обладнання для приготування загусток і друкарських фарб повинно бути виготовлене з додержанням вимог пожежної безпеки згідно НАПБ Б.01.043-90/170.

5.13.11.2. Автоклави, реактори та варочні котли повинні бути забезпечені манометрами з відміткою на них червоною рисою граничнодопустимого тиску в обладнанні.

5.13.12. Ворсувальні машини

5.13.12.1. Машина повинна мати пульт управління та аварійні кнопки "Стоп" з боку заправки та виходу полотна.

5.13.12.2. На машині повинна бути передпускова звукова сигналізація.

5.13.12.3. Ворсувальний барабан повинен бути обладнаний укриттям та пристроєм місцевої витяжної вентиляції для виведення ворсового пилу з-під укриття.

5.13.12.4. Відкидні кришки і двері укриття ворсувального барабана повинні бути зблоковані з пусковим пристроєм машини.

5.13.12.5. На машині повинні бути пристрої механізованої заправки полотна.

5.13.12.6. У місці виходу полотна з машини повинен бути встановлений нейтралізатор статичної електрики.

5.13.13. Універсальні фарбувально-формовочні агрегати

5.13.13.1. Клиноремінна передача приводу кареток повинна бути закрита стаціонарним кожухом, який має відкидну кришку з фіксацією її у піднятому положенні.

5.13.13.2. В агрегаті повинно бути автоматичне пересування кареток, ковпака, камери тиску та відкривання дверцят сушильної камери.

5.13.13.3. Затвор камери тиску повинен мати блокувальний пристрій, який запобігає самовільному його відкриванню в період обробки виробів.

5.13.14. Формувальні машини

5.13.14.1. Машини повинні бути обладнані місцевою витяжною вентиляцією.

5.13.14.2. Камера тиску повинна мати затвори з блокуючим пристроєм, який запобігає самовільному відкриванню її в період обробки та наявності в камері пару.

5.13.14.3. На машині повинен бути блокуючий пристрій для запобігання попаданню рук працівників у вхідний отвір сушильної камери.

5.13.14.4. Технологічні отвори в сушильній камері повинні мати ущільнювачі, щоб запобігти виходу гарячого повітря. Над зоною виходу форм повинен бути встановлений витяжний зонт.

5.13.14.5. Каретки повинні мати пристрої для фіксації форм у вертикальному положенні.

5.13.14.6. Машини повинні мати сигналізацію, яка сповіщає про пуск обладнання та про виникнення аварійних ситуацій.

5.13.15. Запарні формувальні преси

5.13.15.1. Преси повинні бути обладнані витяжними зонтами для запобігання попаданню пари в робоче приміщення.

5.13.15.2. Для запобігання попаданню рук між подушками преса він повинен закриватись при натисканні на кнопки (важелі) двома руками і утриманні їх до повного закривання преса.

5.13.15.3. Преси повинні мати запобіжні пристрої, які фіксують верхні подушки у відкритому положенні.

5.14. Кетельні машини

- 5.14.1. Усі робочі частини машини, а також двигун муфти вмикання повинні бути закриті.
- 5.14.2. Вертикальний вал і механізм передачі руху петлівнику повинні мати суцільну огорожу.
- 5.14.3. Механізм передачі руху голки повинен бути закритий кришкою.
- 5.14.4. Машина повинна мати пристрій для автоматичної зупинки при обриві нитки та пропуску стібків.
- 5.14.5. Кетельні машини повинні бути встановлені на столах на висоті рівня очей кетлювальниці і міцно закріплені на своїх основах.
- 5.14.6. Поверхні столів машин повинні бути гладкими, без задирок та вибоїн.
- 5.14.7. Усі машини для зменшення вібрації повинні бути встановлені на амортизаторах.
- 5.14.8. Нанизування петель на токолі повинно бути механізовано.
- 5.14.9. На машині повинен бути знімач з токолів закетльованих виробів.
- 5.14.10. Змащувальні отвори для підшипників головного валу повинні виключати витікання мастила на раму машини.
- 5.14.11. Машина повинна мати місцеві відсмоктувачі пуху та обрізків.
- 5.14.12. За відсутності механізованої насадки петель на токолі машини повинні бути обладнані місцевим вмонтованим освітленням токового диска.

5.15. Бракувальні машини

- 5.15.1. Пускові пристрої машини повинні бути встановлені в одному місці.
- 5.15.2. Кнопкові пости зупинки повинні бути влаштовані з обох боків машини.
- 5.15.3. Машини повинні бути обладнані сигналізацією, яка попереджує про пуск машини.
- 5.15.4. Столи для бракування полотна повинні мати рівну і гладку поверхню.
- 5.15.5. Бракувальні машини повинні мати пристосування, яке забезпечує бракування виворотного боку полотна.
- 5.15.6. Машини для розбракування полотна повинні бути обладнані місцевим освітленням.
- 5.15.7. Стіл для розбракування полотна повинен мати підсвічування.

6. ВИМОГИ ДО УМОВ ЗБЕРІГАННЯ І ТРАНСПОРТУВАННЯ МАТЕРІАЛІВ, НАПІВФАБРИКАТІВ, ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА ВІДХОДІВ ВИРОБНИЦТВА

6.1. Технологія трикотажного виробництва побудована таким чином, що розпакування, зберігання розбракованого і нерозбракованого матеріалу здійснюється в цеху підготовки або інших спеціально відведених і пристосованих для цього складів. Не дозволяється зберігати матеріали в інших місцях.

6.2. Зберігання сировини, матеріалів, пряжі і готової продукції повинно відповідати вимогам СНиП 2.11.01-85, СНиП 2.09.02-85.

6.3. Вантажно-розвантажувальні роботи повинні проводитись згідно з ГОСТ "ССБТ. Работы погрузочно-разгрузочные. Общие требования безопасности" (далі - ГОСТ 12.3.009-76).

6.4. Висота штабелів ящиків та кіп, фурнітури і тканин під час ручного складування на стелажі не повинна бути вище 3 м та виконуватись суворо вертикально з дотриманням правил перев'язування та забезпечення вільного доступу до них.

6.5. Під час складування матеріалів на піддоні висота не повинна перевищувати 2 м. Трапи повинні бути міцними, перевірятись не рідше двох разів на місяць, мати ширину не менше 1 м і поперечні перекладини для упирання ніг.

6.6. Для проведення робіт угорі на штабелях і стелажах необхідно мати драбини з гумовими або гострими металевими наконечниками знизу і крючками зверху або іншими пристроями, що унеможливають ковзання.

6.7. Вогненебезпечні та вибухонебезпечні речовини та інші інгредієнти, які використовуються для приготування різних розчинів, повинні зберігатись на спеціально обладнаних складах в окремих приміщеннях.

6.8. Спільне зберігання легкозаймистих хімікатів, наприклад розчинників з кислотами та окислювачами, не дозволяється. Не слід зберігати матеріали поза межами складу або в місцях, не обладнаних спеціально для їх зберігання.

6.9. Балони з газом, що зберігаються в приміщеннях, повинні розміщуватись від радіаторів опалення та інших опалювальних приладів, печей на відстані не менше 1 м, від джерел тепла з відкритим вогнем - не менше 5 м, а балони з отруйними газами повинні зберігатись у спеціальних приміщеннях. На будь-які балони з газом не повинні потрапляти прямі сонячні промені.

6.10. Усі вантажно-розвантажувальні роботи з переміщення і транспортування сировини, матеріалів, готової продукції повинні виконуватись підйимально-транспортними засобами (підймальними кранами, електрокарами, транспортерами, візками тощо) та відповідати вимогам НПАОП 0.00-1.03-02, ГОСТ 12.3.009-76.

6.11. Розміри проходів і проїздів повинні визначатись залежно від габаритів матеріалів, що зберігаються, способу їх транспортування та укладання.

6.12. Головний прохід на складі повинен бути шириною не менше 2 м і спрямований до зовнішніх дверей. Ширина проїздів повинна бути не менше максимальної ширини навантаженого візка електрокара, навантажувача тощо + 1м.

6.13. Висоту стелажа потрібно брати з урахуванням навантаження, допустимого на 1 м² перекриття складських приміщень.

6.14. Природне освітлення місць зберігання повинно відповідати вимогам ДБН В.2.5-28:2006 та [НПАОП 40.1-1.32-01](#).

6.15. Сировина і матеріали повинні розміщуватись на відстані не менше 1 м від опалювальних систем і нагрівальних приладів.

6.16. Місця зберігання сировини і матеріалів повинні бути обладнані системами опалення, вентиляції та зволоження для регулювання температури і вологості повітря.

6.17. Для запобігання самозайманню промислових відходів не можна в ємкості (металеві ящики), де вони зберігаються, скидати промаслені відходи. Ємкості (металеві ящики) потрібно періодично дезінфікувати та очищати.

У будівлях, приміщеннях та спорудах не дозволяється розкидати й залишати неприбраними промаслені матеріали. Їх необхідно прибирати в металеві ящики, щільно закривати кришками та в кінці робочої зміни видаляти з приміщення у спеціально відведені за межами будівель місця, обладнані негорючими збірниками з кришками, які щільно закриваються.

6.18. У місцях складування матеріалів необхідно забезпечити вільний доступ до засобів пожежогасіння (пожежні крани, вогнегасники тощо).

7. ВИМОГИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОХОРОНИ ПРАЦІ

7.1. Організація робіт з охорони праці

7.1.1. Відповідно до [Закону України "Про охорону праці"](#) роботодавець повинен створити в кожному структурному підрозділі та на кожному робочому місці умови праці відповідно до вимог нормативних актів, а також забезпечити додержання прав працівників, гарантованих законодавством про охорону праці.

7.1.2. Роботодавець з урахуванням специфіки виробництва, вимог Типового положення про службу охорони праці, затвердженого [наказом Держнаглядохоронпраці України від 15.11.2004 N 255](#), зареєстрованого в Мін'юсті України 01.12.2004 за N 1526/10125 (НПАОП 0.00-4.21-04), та з метою покращання роботи, спрямованої на запобігання нещасним випадкам, професійним захворюванням і аваріям на виробництві, повинен розробити і затвердити Положення про службу охорони праці на підприємстві.

7.1.3. Нормативні акти з охорони праці, що діють на підприємстві, мають опрацьовуватись та затверджуватись відповідно до нормативно-правових актів з охорони праці.

7.2. Вимоги щодо забезпечення працівників спеціальним одягом, спеціальним взуттям, іншими засобами індивідуального захисту

7.2.1. На роботах із шкідливими і небезпечними умовами праці, а також роботах, пов'язаних із забрудненням або несприятливими метеорологічними умовами, працівники трикотажної галузі промисловості забезпечуються безкоштовно спеціальним одягом, спеціальним взуттям та іншими засобами індивідуального захисту відповідно до Положення про порядок забезпечення працівників спеціальним одягом, спеціальним взуттям та іншими засобами індивідуального захисту, затвердженого [наказом Держнаглядохоронпраці України від 29.10.96 N 170](#), зареєстрованого в Мін'юсті України 18.11.96 за N 667/1692 (НПАОП 0.00-4.26-96), та Збірника норм безплатної видачі засобів індивідуального захисту робітникам і службовцям підприємств текстильної та легкої промисловості, затвердженого Мінлегпромом СРСР 21.05.85 (НПАОП 17.0-3.01-85).

7.2.2. Засоби індивідуального захисту працівників повинні відповідати вимогам ГОСТ "ССБТ. Средства защиты работающих. Общие требования и классификация" (ГОСТ 12.4.011-89) та вимог безпеки для даного технологічного процесу або виду робіт та наявності небезпечних та шкідливих чинників.

7.2.3. Для захисту органів слуху за рівнів шуму 80 дБА і вище працівники мають забезпечуватися протишумовими навушниками згідно з ГОСТ 12.1.003-83, ДСТУ "Засоби індивідуального захисту органів слуху. Вимоги безпеки і випробування. Частина 1. Протишумові навушники" (ДСТУ EN 352-1-2002).

7.2.4. Під час виконання робіт, пов'язаних з можливістю ураження очей, працівники повинні бути забезпечені захисними окулярами згідно з ГОСТ "ССБТ. Очки защитные. Общие технические условия" (ГОСТ 12.4.013-85 Е).

7.2.5. Працівникам, які працюють з механізованим (пневматичним) ручним інструментом, необхідно видавати засоби захисту рук від вібрації відповідно до вимог ГОСТ "ССБТ. Средства защиты рук от вибрации. Технические требования и методы испытаний" (ГОСТ 12.4.002-97).

7.2.6. Для захисту шкіри рук працівникам у разі почервоніння шкіри рук або появи висипу повинні видаватись захисні креми, мазі, пасти згідно з вимогами державного стандарту ГОСТ "ССБТ. Средства индивидуальной защиты дерматологические. Классификация и общие требования" (ГОСТ 12.4.068-79).

7.2.7. Після закінчення роботи засоби індивідуального захисту необхідно (залежно від виду робіт) очистити, провітрити, висушити, знешкодити тощо.

7.2.8. Спецодяг повинен зберігатись окремо від особистого одягу працівників в індивідуальних шафах у спеціально виділеному приміщенні, яке повинне провітрюватись.

7.3. Вимоги до професійного добору працівників

7.3.1. Працівники, які допускаються до виконання робіт у виробничих процесах трикотажного виробництва, повинні мати відповідну професійну підготовку та відповідати фізіологічним і психофізіологічним особливостям робіт, які ними виконуються.

7.3.2. Працівники, які виконують роботи з важкими, шкідливими та небезпечними умовами праці або такі, де є потреба в професійному доборі, повинні проходити за рахунок роботодавця попередній (під час прийняття на роботу) і періодичний (протягом трудової діяльності) медичні огляди.

Начальник відділу організації
державного нагляду в
агропромисловому
комплексі та соціально-культурній сфері

В. Ткачов